

Čís. 400.

Přestupek § 335 tr. zák. spáchaný tím, že pachatel vybočil, poděsiv a leknuv se, z mezí nutné obrany.

(Rozh. ze dne 19. března 1921, Kr I 870/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 14. října 1920, jímž byl obžalovaný sprostěn dle § 259, čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin těžkého poškození na těle podle §§ 152, 155 lit. b) tr. zák., rozsudek v odpor vzatý zrušil a uznal obžalovaného vinným přestupkem dle § 335 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost vytýká rozsudku zmatečnost dle § 281 čís. 9 b) tr. ř., kterou vidí v tom, že výrokem, že obžalovaný jednal ve spravedlivé obraně vylučující trestnost podle § 2 lit. g) tr. zák., byl porušen zákon, pokud se týče bylo zákona nesprávně použito. Zmateční stížnosti nelze upřít oprávnění, ovšem jen ve směru dole uvedeném, a to z těchto úvah: Nálezací soud zjistil, že mezi obžalovaným a K-em došlo k výstupu tím způsobem, že si nejprve vzájemně nadávali, byli však strážníkem uklidněni, po chvíli se znovu dostali do hádky, při níž obžalovaný K-a udeřil, až upadl, že K. hned vstal a chtěje obžalovanému ránu oplatit na něho se hnál, v tom že dostal od obžalovaného ránu do klíční kosti, že obžalovanému na to dal dva políčky, načež že je lidé roztrhli. Nálezací soud zjistil dále, že, když obžalovaný K-a udeřil, až též upadl, K. vstal a dle vlastního udání hnál se na obžalovaného, by mu ránu oplatil, že K., jenž byl všeobecně znám jako člověk násilný, což také obžalovaný věděl, v tomto stadiu sám zahájil útok na obžalovaného. Podle těchto zjištění nálezacího soudu byl sice obžalovaný u výkonu spravedlivé obrany, když útok K-ův odrážel, avšak nejvyšší soud v uvážení, že obžalovaný K-ovi tak mocnou ránu a právě na tak choulostivé místo zasadil, až mu klíční kost přerazil, má za to, že poranění obžalovaným v sebeobraně K-ovi způsobené převyšuje onu míru, jež se mu jako napadenému musela jeviti nutnou k odražení útoku, že obžalovaný vybočil z poděšení a úleku z mezí nutné obrany a odpovídá tudíž obžalovaný za tento čin, o němž již dle přirozených jeho následků, které snadno každý může poznati, mohl seznati, že se jím může způsobiti nebezpečnoství tělesné bezpečnosti Antonína K-a, a z kteréhožto činu nastala podle posudku soudních lékařů dvojí zlomenina levé klíční kosti, těžké to uškození na těle, porušení zdraví déle než 20 dnů trvající a nezpůsobilost k povolání 30 dnů trvající, ve smyslu přestupku proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák.

Čís. 401.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Pokud lze užití předpisů o trestání válečné lichvy na vývoz předmětů potřeby do ciziny.